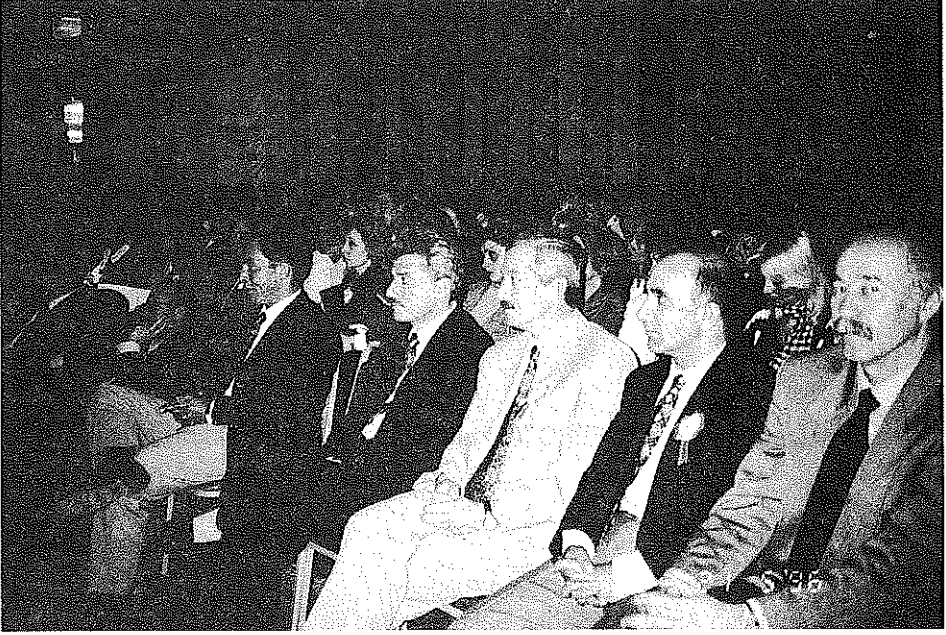

BİRİNCİ OTURUM

Sunan: Uzm.Ecz. Olcay SELES (Ankara Eczacı Odası Başkanı)

Açılış Konuşmaları:

- Ecz. Mehmet DOMAÇ (TEB Genel Başkanı)
- Ecz. Kemalettin AKALIN (Sağlık Bakanlığı İlaç ve Eczacılık Genel Müdürü)

UZM.ECZ.OLCAY SELES (Ankara Eczacı Odası Başkanı) - Sayın milletvekillerimiz, geçmiş dönemin Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti Başkanları, TMMOB Genel Başkanı, İnsan Hakları Derneği Genel Başkanı, fakültelerimizin değerli dekanları, ilaç ve Eczacılık Genel Müdürümüz, değerli hocalarımız, değerli basın mensupları, sevgili meslektaşlarımız; 40. Yıl etkinliklerimize hoşgeldiniz.

Türk Eczacıları Birliği'nin kuruluşunun 40 ıncı ve bilimsel eczacılığımızın 157. yılında halk sağlığına ömürlerini vermiş; ancak, bugün aramızda bulunmayan meslektaşlarımız için hepimizi bir dakikalık saygı duruşuna davet ediyorum. (Saygı duruşu yapıldı)

Teşekkür ediyorum.

40.Yıl etkinliklerimizin açılış konuşmasını yapmak üzere Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti Başkanı Sayın Mehmet Domaç'ı kürsüye davet ediyorum.

ECZ.MEHMET DOMAÇ (TEB Genel Başkanı) - Sayın milletvekillerim, TMMOB Genel Başkanı, İnsan Hakları Derneği Genel Başkanı, Türk Eczacıları Birliği'nin eski dönem Başkanları, Değerli Genel Müdürüm, Türk Eczacıları Birliği'nin değerli Oda Başkanları; hepimiz 40. yılımıza hoşgeldiniz.

Türk Eczacıları Birliği, kuruluşunun 40. yılında bu coşku ve kıvancı bizimle paylaşan meslektaşlarımız ve konuklarımızı saygıyla selamlıyorum.

Neden 40. Yıl ; bu seçkin topluluğun yansıttığı coşkuyla anımsatmak isterim ki, 40 sayısının, edebiyatta, sosyal psikolojide, masal ve söylenceler ile folklorumuzda önemli bir yeri bulunmaktadır. Bir kahvenin 40 yıl hatırı vardır; masalalarda, 40 gün 40 gece şenlikleri vardır; yeni doğanlar 40 gün dışarı çıkarılmazlar; Ali Baba'nın karşısındaki haramilerin sayısı 40'tır.

Türk Eczacıları Birliği, bugün, ülkemizde, yurt genelinde görev yapan 38 Eczacı Odasının üst örgütü olarak 21500 eczacının mesleksel ve sosyal hak ve hukukuyla ilaç, eczacılık, halk sağlığı alanında sorumluluk üstlenmiş bir kuruluş olarak, geride kalan 40 yılın eleştirisini yapmak ve elbette, şimdiye ve geleceğe yönelik taşımalarını açığa vurmak çabasıdadır.

Bugün, ülkemiz, bir türlü kurtulamadığımız bir çıkmaz içinde bulunuyor. Ekonomik ve sosyal yaşam düzeyi açısından siyasi istikrarsızlığa da koşut olarak belki de cumhuriyet tarihinde bir belirsizlik ve ümitsizlik içine düştü.

En gündelik gerçeklerden yola çıkarak söylersek, yıllar yılı, insanımızın, periyoda bağlanmış artışlarla, artık, ilaca ulaşamadığını; sağlıklı kalmak bir yana, geçici sağlık önlemlerini dahi sağlayamadığı koşullarda, ilaçta reklam serbestisiyle mücadele etmek durumunda kalıyoruz.

Şaşırtıcı bir hızla çıkarılan yasalar, karamameler ve alınan kararlara baktığımızda, örneğin, patent, reklam, iki ay öncesinden belirlenen ilaç fiyatları!...

Sonuçlara baktığımızda şu soruyu sormak zorundayız: Halk sağlığı açısından, eczacı topluluğu açısından, dolayısıyla, ülke çıkarları açısından kime, kimlere yarar sağlıyoruz!...

Basit gibi görünen bu gündelik sorunun arkasında ülkemiz, sosyoekonomik, siyasal ve sağlık alanının hangi anlayışla yapılandırıldığı var. Hemen belirtmek isteriz ki, Türk Eczacıları Birliği, sorduğu soruların yanıtlarıyla, ürettiği düşünce ve yaptırımlarla varlık nedenini savunmaktadır.

Değerli konuklar, 40. Yılda fotoğraf, karikatür, ilkokul öğrencileri arası resim yarışmalarıyla sanat duygusunu ve bu alanlarda ürün verenleri desteklemeyi de bir görev saydığımızı belirtmek isterim. Sanatın kendine özgü anlatım araçlarıyla ilaç, eczacılık, halk sağlığı alanındaki farklı bakış açılarının sergilenmesi dileğimiz ve beklentilerimizin paylaşılacağına elbette inanıyoruz.

40. Yıl Kutlamalarının, şimdi ve hemen ertesi gün, eczacı topluluğuna, bu büyük aileye, örgütsel ve topluluğu oluşturan sağlık çalışanları olarak; yani, sorumluluklarımızın bilinci içinde, eczacının ve halkın çıkarlarını aynı payda altında düşündüğümüzü yeniden belirterek kutlu olmasını diliyor ve her zaman daha iyi bir dünya ideali için mücadele edeceğimizin altını çizmek istiyorum.

Laik, demokratik, çağdaş bir Türkiye; en önemli hak, insanca yaşama, sağlıklı olma hakkının başta edildiği bir Türkiye özlemiyle hepimize saygı ve sevgilerimi sunuyorum. (Alkışlar)

UZM.ECZ.OLCAY SELES (Ankara Eczacı Odası Başkanı) - Sayın Başkanna teşekkür ediyoruz.

Sağlık Bakanlığı İlaç ve Eczacılık Genel Müdürü sayın Ecz. Kemalettin Akalın'ı davet ediyorum.

ECZ.KEMALETTİN AKALIN (Sağlık Bakanlığı İlaç ve Eczacılık Genel Müdürü)- Sayın milletvekilleri, sayın Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti Başkanı, İnsan Hakları Derneği Genel Başkanı, TMMOB Genel Başkanı, dekanlar, Eczacı Odası Başkanlarımız, meslektaşlarım; beyefendiler hanımefendiler ve değerli basın mensupları; sözlerime başlamadan önce sayın Bakanım, bu toplantıya katılmak arzusundaydı; ancak, önemli bir toplantısı olduğu için bu toplantıya katılamadı; onun, toplantının başarılı geçmesini ve neticelerinin Bakanlığa iletilmesini sizlere iletmemi arzu ettiler.

Biraz önce sayın Başkanımız çok güzel bir konuşma yaptı, buradaki konuşmasında değindiği konulara katılmamak mümkün değil, hepsine canı gönülden katılıyoruz; ancak, geçtiğimiz yıllarda, Cumhuriyet kurulduktan sonra, ilaç ve eczacılık konusunda uzun yıllar maalesef hiçbir çalışma, hiçbir yenilik ve düzenlemenin yapılmadığını görüyoruz. Yasalara baktığımızda, yasalarımız, 1927 ile 1933 yılları arasında çıkmış; Türk Kodeksi Kanunu, 6197 sayılı Eczacılık ve Eczanelerle ilgili yasa, 984 sayılı Depoculukla ilgili Yasa, Uyuşturucu Maddelerin Murakabesi Hakkındaki Yasa, bunların hepsi 5-6 yıllık bir süreç içinde çıkmıştır.

Yasalara baktığımızda, o günün şartlarında halen birçok maddesinin çağdaş olduğunu görme durumundayız. Daha sonraki yıllarda bu yasaların bazı maddeleri 1943 yılında değiştirilmiş ve 1956 yılına gelene kadar da eczacılık ve ilgili herhangi bir yasa da düzenleme olmamış. Bu tarihte, Türk Eczacıları Birliği Kanunu çıkmış, 6197 Sayılı Yasada da bazı değişiklikler yapılmıştır.

1956 yılından 1984 yılına kadar ilaç ve eczacılık konusunda herhangi bir düzenleme yapılmamış, bu bir acı gerçektir. 1984 yılından sonra ilaçların üretim yerleriyle ilgili GMP kuralları, ilaç ithalatıyla ilgili bir yönetmelik, İlaç Fiyat Kararname, daha sonra ilaçların geri toplatılması, geri çekilmesiyle ilgili bir yönetmelik, ilaç ambalajlarıyla ilgili bir yönetmelik; daha sonra, 1990 yılından sonra, ilaçların tanıtımıyla ilgili herhangi bir düzenleme yoktu, bu konuda bir yönetmelik

çıkarılmıştır; bilahare, ilaçların ruhsatlandırılmasıyla ilgili bir komisyon kurulmaktadır. Bu komisyonun görev ve yetkileriyle ilgili bir yönetmelik yapılmış, bir standart getirilmiştir. Daha sonraki yıllarda 6197 Sayılı Yasa'nın 20. Maddesine tefrikan çıkarılan bir yönetmelik değişikliği yapılmış. Bu yönetmelikle, eczacı odalarına bazı yetkiler verilmiştir yasaların öngördüğü sınırlar dahilinde arzumuz bu değildi, bu konuya biraz sonra değineceğim.

Daha sonra, ilaçların klinik araştırmalarıyla ilgili bir yönetmeliğimiz yayınlanmıştır. Daha sonraki yıllarda, ilaçların biyoyararlılığı, biyoeşdeğerliliği konusunda yine bir yönetmeliğimiz ve bunlara ilişkin kılavuzlar yayınlanmıştır. Daha sonra, ilaçların ruhsatlandırılma yönetmeliği yayınlanmıştır. Bir ilaç nasıl ruhsat alacak, bunlar yönetmelikle düzenlenmektedir.

Ayrıca, radyofarmasötiklerle ilgili bir yönetmelik çıkarılmıştır. Bu radyofarmasötiklerle ilgili herhangi bir düzenleme yoktu bu yönetmelik çıkana kadar. Bu da bizim için oldukça önemli hususlardan bir tanesi.

Yine, bizim mesleğimizi ilgilendiren bir konu olan kozmetiklerle ilgili bir yasa çıkarılmıştır ve bu yasaya dayalı olarak da bir yönetmelik çıkarılmıştır. Daha önce, kozmetiklerle ilgili bir düzenleme vardı; bu düzenleme, gıda maddeleri tüzüğü'nün bir maddesine atıf yapılarak çıkarılmış bir yönetmelikle kozmetiklerle ilgili düzenlemeler yapılmıştır. Biliyorsunuz, gıdalar, yenilen içilen, insanları besleyen birtakım ürünlerdir. Buna dayalı olarak yapılmış bir düzenlemeydi.

Biz, bu yönetmelikle bazı yenilikler getirdik. Bizce bunlardan önemli olan husus, artık, kozmetikler, bir kolonya ve bir şampuan şeklinden çıkmış, neredeyse farmasötik şekilde birçok kozmetik ürüne rastlıyoruz.

Burada bizce önemli olan hususlardan bir tanesi, her kozmetik üretim yeri olsun, ithalatçısı olsun, muhakkak bir mesul müdür bulundurma zorunluluğu vardır ve biz bunu uyguluyoruz ve birçok kozmetik üreticisi ve ithalatçısı buna uymuştur. Bu, bizce önemli olan düzenlemelerden bir tanesidir. Bunlar, geçtiğimiz 10-12 yılda yapılmış önemli düzenlemelerden bazıları.

Ayrıca, Avrupa Farmakopesine üye olduk, bu da bizim için önemli hususlardan bir tanesi. Uluslararası İlaç Teftiş Teşkilatı'na da üyelik için müracaat ettik, burada birçok safhadan geçmek gerekiyor, son safhasına geldik, halihazırda Uluslararası İlaç Teftiş Teşkilatı'nın bütün toplantılarına gözlemci üye olarak gözlemci üye sıfatıyla Türkiye de katılmaktadır.

Bu yapılanlar yeterli midir; değildir. Biraz önce, Başkanla da konuşurken onu ifade edeceğimi belirttim. Önümüzdeki hafta Türk Eczacıları Birliği'ni davet ettik, 6197 Sayılı Yasa'nın yeniden ele alınması ve çağdaş bir hale getirilmesi amacımızdır. Malum, 6197 Sayılı Yasa, çok eski yıllarda çıkmış, yeni mezun olan arkadaşlarımız, bu kanunu okudukları zaman herhalde bir tercümana ihtiyaçları olacaktır, en azından dil olarak çok eskimiştir. Onun için, bu konuda çağdaş, ileriye dönük bir yasa yapmamız gerekiyor.

Bu yasada nelere dikkat edebiliriz, öneriler nelerdir; bu konuda, gerek eczacılık fakültesi hocalarımızdan, gerek Türk Eczacıları Birliği ve ona bağlı odaların detaylı görüşlerini istiyoruz.

Tabii, burada, bu yasa çıkarırken, ileriye dönük birtakım gelişmeleri de göz önünde bulundurmakta yarar var. Malum, Türkiye'de bir yasa çıktıktan sonra çok uzun seneler yürürlükte kalıyor ve bunları değiştirme imkanımız olmuyor.

Benim şahsi düşüncem, bugün Batı Avrupa ülkelerinde ve gelişmiş ülkelerde, eczane ruhsatları belli kriterlere, belli usul ve esaslara göre verilmektedir. Mesela, bazı ülkelerde sigortalı sayısına göre eczane açma söz konusu, bazılarında mesafe, bazılarında nüfus tahdidi bulunmaktadır. Bu konuları da göz önünde bulundurmakta yarar var.

Ayrıca, Türkiye'nin sosyoekonomik yapısı itibarıyla bir eczacının, 12 saat eczanesinin başında bulunması durumunda bazı sıkıntılar olmaktadır. Bu nedenle, bir eczacının veya bir eczacı yardımcısının veya birden fazla eczacının ortak eczane açma durumu olabilir mi; bunların da tartışılmasında yarar vardır.

Bugün mevcut yasaya baktığımızda, tabii o zamanki durumlar çok değişmiştir, bir eczacının, eczanesini kapatıp veya bir mesul müdür tutup da yaz tatiline gitme şansı yok. Yasada böyle bir hüküm yoktur, gidemez. Yasada "Bir eczacı, eczanesini en fazla 24 saatten fazla terk edemez." Diyor. Ne zaman mesul müdür tutabilir, yasada yine belirtilmiş "Belediye Başkanı veya Milletvekili seçildiği takdirde veyahut da bir rahatsızlığı bulunduğu takdirde mesul müdür tutma şansı vardır. Onun dışında, eczacı, 35 metrekare içinde ömrünü tamamlamak durumundadır.

Burada şunu da ifade etmek istiyorum. Geçenlerde bir meslektaşımız, mesul müdürlük için müracaat etti, bu meslektaşımızın yaşı 80, yasada bu konuda herhangi bir engel bulunmamakta. Sağlık raporu var, göz raporu var, savcılık kağıdı var; yani, yasada istenen bütün bilgi ve belgeler var. Kendisini görmedik, kendisini görmediğimiz için yaşına bakarak, bu konularda bize gelen beyanları değerlendiriyoruz. Burada bir de şu konu var, bunu da çok iyi düşünmemizde yarar var, yine benim gönlümden geçen; eczane ruhsatlarını eczacı odaları versin. Eczacı arkadaşlarımız, eczacı odasına müracaat etsinler gerekli evraklarla, eczacı odası gitsin baksın, eğer eczane olmaya uygunsa, eczacı da o şartlara haizse, herhangi bir psikolojik veya ahlâki sorun yoksa, bu da son derece önemli; bu konuda hemen ruhsatı verilsin, gerekli araştırmalar yapılsın. Bu konuda bazı itirazlar da oluyor. "İşte, bize çok baskı gelir" deniliyor, gelebilir, bize de geliyor; size bir bölgeden gelecektir, bize bütün Türkiye'den geliyor; biz, bunları göğüslemeye çalışıyoruz.

Nihayetinde, o bölgedeki eczacılar eczacı odasını oluşturuyor, yönetim kurulunu oluşturuyor; herhangi bir problem olacağını ben zannetmiyorum. Bu da bizim için, yeni yasada dikkat edilmesi gereken hususlardan bir tanesidir.

Zamanımız dar, aslında, bu konularda söylenecek epey şey var; birkaç şeye dikkatinizi çekip sözlerime son vermek istiyorum.

Malum, biliyorsunuz, Gümrük Birliği Anlaşması yapıldı; ayrıca, Gümrük Birliğinden daha önemlisi, Uruguay Raund denen gümrüklerle ilgili bir anlaşma var. Bu anlaşma da gerek ilaç konusunda, patent konusunda son derece önemli hususları ihtiva etmektedir. Bu uluslararası anlaşmanın 65 inci maddesinde ülkeleri üç gruba ayırmışlar; birincisi, gelişmiş ülkeler; ikincisi, gelişmekte olan ülkeler; üçüncüsü de geri kalmış ülkeler.

Bu maddeye göre, bu patentle ilgili maddeye göre, gelişmiş ülkeler için bir yıllık bir -mevcut yasalarında, bu uluslararası 600 sayfalık bir anlaşmadır; anlaşmayı başından okumaya başladığınız zaman, sonuna geldiğinizde başını unutabiliyorsunuz; oldukça uzun bir anlaşma. Bu, 1 Ocak 1995 yılında imzalandı-geçiş süresi; bu mevcut yasaların buna uydurulma çalışmalarının yapılması.

Gelişmekte olan ülkeler için de 1 artı 4 yıllık bir geçiş süresi verilmiş. Türkiye, gelişmekte olan ülkeler sınıfındadır ve 1 Ocak 1995 tarihinden itibaren bu süreç başlamıştır, 2000 yılında bu anlaşmadaki hususlarla ilgili gerekli yasal düzenlemeleri yapmak mecburiyetindeyiz.

Peki, bu anlaşmaya, bir çekince veya şu maddesini biz askıya alıyoruz veya bu maddeyi beğenmiyoruz diyebiliyor muyuz; maalesef, öyle bir hakkımız yok. Öyle bir anlaşma kaleme alınmış ki, bu anlaşmayı ya kabul edeceksiniz veya etmeyeceksiniz.

Benim bilgilerime göre, 3-4 ay önceki bilgiler, dünyada bunu 120 ülkenin imzaladığı, bunun içinde Türkiye de var ve bunun, bütün ülkeleri kapsayacağı ifade ediliyor ilgili ve yetkililer tarafından. Bunu da göz önünde bulunduramızda yarar var.

Bu aradaki süreci bizim çok iyi değerlendirmemiz lazım, gerek ilaç sanayii, gerekse üniversiteler, bu konuda gerekli girişimleri, gerekli altyapıları oluşturmalarında yarar bulunmaktadır.

Sonuçlanmak üzere olan bir çalışmamız var; ilaçların depolanması ve nakledilmesiyle ilgili bir yönetmelik çalışmamız da bitmek üzeredir. Tahmin ediyorum, önümüzdeki bir ay içinde yayınlanacak ve yürürlüğe girecektir.

Siz, ilacı, ne kadar, GMP kurallarına uygun üretirseniz üretin, ancak, bunları uygun şartlarda depolamazsanız, uygun şartlarda nakletmezseniz, o ilaçların bozulma riski oldukça yüksektir. Bu da, bizim için önemli olan koşutlardan bir tanesidir; çünkü, artık, ilaçlarda, soğuk zincir dediğimiz, geçen yıllarda az sayıda olan ilaçlar, günümüzde her geçen gün artmaktadır ve bunlar için de bu yönetmelikte özel tedbirler yer almaktadır.

Konuşacağımız çok şeyler var; aslında, bizim de bazı dertlerimiz var, onları ayrıca biz kendi aramızda konuşuruz, bunları değerlendirmemiz gerekiyor. Biz, kozmetikleri, radyofarmasötikleri Genel Müdürlük bünyesine aldık; ancak, bunun dışında, yine bizleri ilgilendiren tıbbi malzemelerin de aynı şekilde, aynı bünyede yer alması; ayrıca, veterinerlikte kullanılan ilaçların da yine bu Genel Müdürlük bünyesinde yer almasında yarar var. Bu konuda bizim burada üniversite dekanlarımız var, eczacılık fakültesi dekanlarımız var, milletvekillerimiz var; onların da bize destek olmasını diliyorum.

Sözlerime son verirken, 40. Yıl kutlamalarının hayırlı olmasını diler, hepimize sevgi ve saygılar sunarım. (Alkışlar)

UZM.ECZ.OLCAY SELES (Ankara Eczacı Odası Başkanı) - Sayın Genel Müdüre teşekkür ediyoruz.

Bu arada, kutlamalarımıza gönderilen telgrafları size okumak istiyorum:

"Nazik davetinize teşekkür eder, Birliğinizin 40. Yıldönümünü içtenlikle kutlarken, size ve mensuplarınıza sevgilerimi sunarım.

Mesut Yılmaz
Başbakan

Oldukça fazla telgraf var; fazla vaktinizi almamak için isimlerini okuyorum: Devlet Bakanı Ali Talip Özdemir, Millî Eğitim Bakanı Turhan Tayan, Devlet Bakanı Eyüp Aşık, Ulaştırma Bakanı Ömer Barutçu, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Emin Kul, Adana Milletvekili Ertan Yülek, DSP Ankara Mv.Gökhan Çapoğlu, Zonguldak Mv.Veyssel Atasoy, Kars Mv.Selahattin Beyribey, Bolu

Mv.Abbas İnceayan, Samsun Mv.Biltekin Özdemir, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanı Av.Eralp Özgen, Ecz.Ayhan Tütel (Türk Eczacıları Birliği 20. Dönem Başkanı), Ecz.Neşet Uçkan (Urfa), Ecz.Fazlı Fazlılağaoğlu (Kilis), Shering Alman İlaç Fabrikası Muhtar Tanrıöver, Roche müstahzarları adına Sayın Faruk Yöneymen.

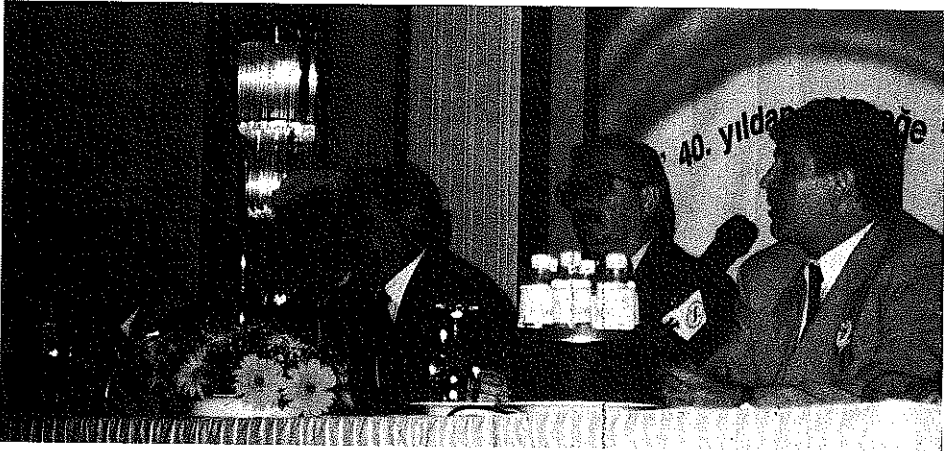

ANILAR

Sunan: Uzm.Ecz. Olcay SELES (Ankara Eczacı Odası Başkanı)

Konuşmacılar:

- Ecz. Betül BİLGETEKİN (TEB Genel Sekreteri)
- Prof.Dr. Nurettin ABACIOĞLU (1984-1989 dönemi TEB Genel Sekreteri)
- Dr.Ecz. Azmi KERMAN (1984-1985 dönemi TEB Merkez Heyeti Üyesi)
- Ecz. Ahmet Yüksel URAS (1991-1995 dönemi TEB Genel Başkanı)
- Ecz. Refik ÖZDİNÇ (TEB 21.Kongre Divan Başkanı)
- Ecz. Haluk TARIM (1984-1994 dönemi TEB Genel Saymanı)

UZM.ECZ.OLCAY SELES (Ankara Eczacı Odası Başkanı)- Değerli meslektaşlarım, sayın konuklar; programımızın bu bölümünde Anılar başlıklı bir söyleşimiz yer alıyor.

Bu Anıları, Türk Eczacıları Birliği, konu olarak seçtiğinde, aslında, her dönemden bir konuşmacı planlamıştı; ancak, konuşmayı arzu eden birçok kişi, daha sonra, çeşitli nedenlerle, hastalık ve seyahat gibi nedenlerle bu söyleşiyeye katılamadılar. Dolayısıyla, bu söyleyişi, sınırlı sayıda meslektaşımızla yapmak zorunda kaldık. Ancak, burada bir sınırlama söz konusu değildir.

Az sonra buraya davet edeceğim meslektaşlarımıza ilaveten, aramızdan konuşmak isteyen, katkıda bulunmak isteyen anılarını aktarmak isteyen meslektaşlarımız da varsa, onlara da konuşmamız açıktır.

Bu arada, Faruk Önger programda yer alıyor, ancak kendisi Paris'te, buraya bir mektupla katılacak. O mektubu okumak üzere, Sayın Ecz.Betül Bilgetekin'i davet edeceğim.

Daha sonra, 1984-1989 dönemi Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti Genel Sekreterliği görevini yapmış olan Prof.Dr.Nurettin Abacıoğlu,

1984-1985 Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti Üyesi olan Dr.Ecz.Azmi Kerman,

1991-1995 Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti Başkanı Ecz.Ahmet Yüksel Uras,

Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti'nin istanbul'dan Ankara'ya geldiği sırada o dönemin Genel Kurulunda Divan Başkanlığı yapan Gaziantep Üyemiz Ecz.Refik Özding,

1984-1994 yılları arasında Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti Genel Saymanlığını yapmış olan Ecz.Sayın Haluk Tarım'ı davet ediyorum.

Konuşmacılarımız yerlerini alırken, ben, size kısaca bir iki konuyu aktarmak istiyorum.

Etkinliklerin adı, başta da söylediğim gibi Anılar. Anı sözcüğü, özellikle Türkçe akımının gün ışığına çıkardığı yeni söz değerlerinden birisidir. Yazı dilinden konuşma diline değin dilin her kesiminde yaygınlık ve yaşarlık kazanmıştır. Bunun nedeni açıktır; Arapça, hatırlanan, akla gelen şey demek olan fütürdan türemiş; hatıranın yabansılığı yanında, anı sözcüğünün, dilimizin soluğunu yansıtan bir sıcaklığı, bir bizdenliği vardır; karşıladığı kavramı ballandırılan, bunu tam bir berraklıkla belirleyen anlamsal bir saydamlığı vardır.

"Söz dağarcığımızdan hatırayı sürüp çıkarışı, unutturuşu da bundandır" demiş sevgili edebiyatçı yazar Emin Özdemir 1972 yılında.

Terim anlamıyla da, anı, bildiğiniz gibi, bir kimsenin kendi başından geçen ya da kendi döneminde ortaya çıkan olayı ve olguları, gözlemlerine ve bilgilerine dayanarak anlattığı bir tür. Ancak, anılarla yaşamak, gelecekte umudunu kesmiş kişilere mi özgüdür; kesinlikle hayır; çünkü, Nurullah Ataç şöyle diyor:

"Umutlar geleceğin anısıdır".

Anıyı nasıl tanımlarsak tanımlayalım; ama, Batı'da zengin bir anılar yazımı bulunmaktadır.

Üzülerek de olsa söylemek zorundayız; biz, bu yönden gerçekten son derece züğürdüz. Anılarını yazmış padişah, vezir, serdar sanıyorum hiçbirimiz tanıyamıyoruz veya varsa da, evet diyebileceğimiz kadar azdır. İşte, bu noktada, Türk

Eczacıları Birliği Merkez Heyetimizi kutlamak istiyorum; çünkü, böylesi bir konuda bir ilke imza atmışlardır.

İkincisi ve bence daha da önemlisi, söyleşiye katılan değerli konuşmacıların, bu öneriye evet demeleri; çünkü, anıları yayınlanmayan mesleklerden birisi de ne yazık ki biziz; bugün bu ilki birlikte kotarıyoruz.

Gelin bu ilk olsun, bugünden itibaren hepimiz yazmaya, söylemeye, aktarmaya başlayalım.

1945 yılında yayınlanan bir dergi var. İstanbul Dergisi. Bu dergide şöyle deniyor: "İngiltere'de belli bir yaşa gelip de anı yazmayan kişi yoktur. Aradan 51 yıl geçtikten sonra, gelin, biz eczacılar da bir ilke daha imza atalım. Türkiye'de belli bir yaşa gelip de anı yazmayan kişi olmasın."

Ben, sözü, değerli konuşmacılara bırakıyorum; buyurunuz.

ECZ.BETÜL BİLGETEKİN (TEB Genel Sekreteri) - Hepinize, 40. Yıl etkinliklerimize hoşgeldiniz diyorum bir kez daha.

Biraz önce Ankara Eczacı Odası Başkanımız da aktardı, "Anılar" bölümünde, daha önceki dönemlerde çalışmalar yapmış başkanların, katılan üyelerin anılarını aktaracaktık; ancak, 1984 yılından önceki dönemdeki başkanların, tesadüf olacak belki de, hepsi yurt dışında şu anda; bu etkinlikleri düzenlerken Kurucu Üye Faruk Önger'e ulaştığımız; kendisi bu toplantıya katılacaktı; ancak, çok acil bir nedenle Fransa'ya gitmek zorunda kaldığı için, bize, sizlere sunmak üzere, bugün de aranızda olmak üzere bir metin gönderdi, ben, sizlere o metni sunacağım.

Biz, geçmişini incelerken, bu etkinliği düzenlemek için, 1956 yılındaki Kongre tutanaklarını incelediğimizde, Kongreye geliş sürecini incelediğimizde, Sayın Faruk Önger'in katkılarının çok büyük olduğunu gördük. Yasanın hazırlanışında da büyük katkıları olmuş ve daha sonraki dönemlerde de uzun yıllar, meslek örgütümüzün gelişmesi doğrultusunda çalışmalarda bulunmuş bir kişi.

Ben, size, kendilerinin gönderdiği metni sunuyorum:

"Birliğimizin 40. Kuruluş Yıldönümünde yapılacak tören ve etkinliklere, Paris'e kadar telefon ederek beni davet etmek suretiyle gösterdiğiniz nezaket ve kadirbilirliğinize teşekkür ederim.

60 yıla yaklaşan meslek hayatımın, Birlik hizmetine verdiğim 28 yılını acı ve tatlı anılarımla dopdolu yaşıyorum.

Başta, mesleğimizin bağımsızlığı olmak üzere, toplumumuzun hukuksal, bilimsel, sosyal ve ekonomik sorunlarının çözülmesi için 40 yılda yapılanların açıklanmasını, elbette, bugün görev başında bulunan çok değerli meslektaşlarım kamuoyuna yapacaklardır.

Ben, burada, sadece, yaşamızın çıkışı ile ilgili bir anımı anlatmakla yetineceğim.

1955 yılı Nisan ayının son günlerinde yapılmakta olan İlaç Sanayii ve Laboratuvarcılar Cemiyeti yıllık kongresinde Merhum Eczacı Hasan Derman, Ankara'dan dün geldiğini, Eczacılar Birliği kurulması için hazırlanmış bulunan bir yasa tasarısının bugünlerde Meclis Sağlık Komisyonunda son görüşmesinin yapılacağını haber aldığını bildirdi.

Bu haber üzerine, yukarıda adı geçen cemiyetin Genel Sekreteri olarak benim başkanlığında Rahmetli Talha Dinçer ile yine Rahmetli Mesut Uzman'dan

oluşan bir heyetin derhal Ankara'ya giderek gerekli girişimlerde bulunup, tasarı hakkındaki durumu saptaması ve bu konuda kongrece belirtilen genel görüşmeler çerçevesinde eczacıların düşüncelerini mümkün olan azami nispette tasarıya yansıtılmaları Genel Kurulca kararlaştırılmıştır.

Heyetimizin, Ankara'daki ilk teması, zamanın Eczacılık Genel Müdürü Dr. Ali Rıza Bakay ile olmuştur. Öteden beri eczacılara karşı pek de sempati duymayan bu zat, böyle bir tasarı hazırlandığını duyduğunu; ancak, içeriğini bilmediği gibi, örneğinin dahi kendisinde olmadığını beyan etmiştir.

Heyetimiz, bu durumda, normal yollar dışında tasarı örneğini, güzel bir Mayıs gününün sabahı saat 6.00'da iki saat için ele geçirmeyi başarmış; hemen Sıhhiye Parkında oturup hızlı bir şekilde inceleyip gerekli notları almıştır.

Şimdi, yapılacak iş, Sağlık Komisyonu ile bağlantı kurmaya gelmişti. Sağlık İşleri Komisyonunun, bir gün sonra saat 13.00'te toplanarak Birlik Yasası'nı görüşeceği ve bu konuda Komisyon Başkanı Dr. Talat Vasfi Öz tarafından yetkili ve görevli ancak bir eczacının, komisyona görüş bildirmek üzere kabul edileceği; yukarıda adı geçen arkadaşımız tarafından bize iletilmiştir.

Heyet halinde Komisyona girmemizi beklerken, bir temsilcinin kabul edilebileceğinin bildirilmesi üzerine, bu görevi, benim üstlenmem heyetçe uygun görülmüştü.

Komisyona geldiğimde, başkan, kimliğimi, yetki ve görev belgemi sordu ve istedi; bundan sonra oturmama müsaade edip, tasarı hakkındaki görüşlerimizi özet olarak anlatmam istendi. Bunun üzerine, ben, söze, mesleğimizle ilgili bu kadar önemli bir yasanın oluşması konusunda hiçbir eczacı kuruluşunun haberdar olmaması ve görüşlerinin sorulmamasının, toplumumuzu çok üzdüğünü belirterek başladım. Ondan sonra, maddelerin analizine geçerek, eksik, aksak, işlemesi güç, eşitliğe aykırı, çelişkileri olanları tek tek izaha başladım. Herhalde bu izahatım oldukça uzun sürmüştü ki, Bakan, sözümü kesti ve "verdiğiniz bilgilere teşekkür ederiz; ancak, sizden genel bir görüş istedik, siz ise tasarıyı yeniden yazdırmak istediniz. Açıklamalarınız zapta geçmiştir, çıkabilirsiniz" diyerek bana kapıyı gösterdi.

6643 Sayılı Yasa yürürlüğe girdiği zaman görüldü ki, bu haliyle bazı maddeler görüşümüz paralelinde düzeltilmesine karşın, yine de çok sakat doğan bir yasa olmuştur.

Nitekim, sonradan yapılan bazı değişikliklere rağmen, mesleğimizle ilgili diğer mevcut yasalar gibi, Birlik Yasası da Türk eczacılığını ve eczacısını da 21. Yüzyıla taşıyacak nitelikte değildi.

Sözlerimi burada bağlarken, bugüne kadar, Birliğimizin merkez ve oda organlarında büyük bir özveriyle görev yapmış olan meslektaşlarımızdan hayatta olmayanlara rahmet ve mağfiret, hayatta olanlara sağlık ve başarılar dilerim.

Birliğimizin 40. Kuruluş Yıldönümünde, elimde olmayan nedenlerle aranızda bulunma onurundan mahrum kalmanın beni çok üzdüğünü belirterek, sayın konuklara ve değerli meslektaşlarıma en derin saygılarımı sunarım.

Türk Eczacıları Birliği Kurucu Duayen Üyesi
Ecz. Faruk Önger
17 Mayıs 1996 Paris

Değerli meslektaşlarım, değerli konuklar; bu metni okuduğum zaman, açıkçası, günümüzde de yasalar ve yönetmelikler çıkarken, demokratik kitle örgütlerinin, ilgili meslek örgütlerinin görüşünün alınmadığını tartıştığımızı hatırladım. Demek ki, Türkiye'de çok fazla bir şey değişmemiş o zamandan bu zamana; 1956 yılında da eczacılıkla ilgili bir yasa çıkarılırken, eczacılıkla ilgili hiçbir örgüte danışılmamış, sorulmamış ve o şekilde yasalar çıkarılmış; günümüzde de yönetmelikler ve yasalar hazırlanırken danışılmadan çıkıyor; danışılrsa bile görüşlerimiz çok fazla dikkate alınmıyor.

Geçenlerde, 27 Nisan 1996 tarihli Resmî Gazete'de yayınlanan reçetesiz ilaçta reklamı serbest bırakan yönetmelik de, Türk Eczacıları Birliği'nin hiç haberi olmaksızın çıkarılmış bir yönetmelik. Bu metni okuyunca birden onları anımsadım, günümüzde yaşadıklarımızı anımsadım.

Biz de, halk sağlığıyla ilgili, eczacılıkla ilgili böylesine önemli bir konuda, halk sağlığına zarar verecek böylesi bir konuda eczacılık meslek örgütüne hiçbir fikir danışmadan böyle bir yönetmeliğin çıktığını yaşadık.

Sayın Faruk Önger de burada buna ilişkin üzüntüsünü dile getirmiş. Sanıyorum, öğleden sonraki panelimizde, demokrasi, siyaset ve meslek örgütleri konusu tartışılacak. Türkiye'de meslek örgütlerinin yaptıkları, yapacakları, ne konuda oldukları uzun uzun tartışılacak.

Dinlediğiniz için teşekkür ediyorum. (Alkışlar)

UZM.ECZ.OLCAY SELES (Ankara Eczacı Odası Başkanı) - Sayın Faruk Önger'e ve taze anılarını ileten Genel Sekreterimiz Sayın Betül Bilgetekin'e teşekkür ediyoruz.

Değerli konuşmacılara sırasıyla söz vermek istiyorum.

Sayın Prof.Dr.Nurettin Abacıoğlu, buyurunuz.

PROF.DR. NURETTİN ABACIOĞLU - Değerli meslektaşlarım, Türk Eczacıları Birliği'nin 40. Kuruluş Yıldönümünde sizlerle bir arada olmaktan büyük mutluluk duyduğumu, bugünü hep beraber yaşıyor olmanın hazzını sizlerle paylaşmak isteyerek sözlerime başlıyorum.

Türk Eczacıları Birliği'nin geçmişiyle ilgili söze başlarken, Ankara'ya gelme dönemini size biraz dillendirmek isteyeceğim.

Türk Eczacıları Birliği, 1982 Anayasasında yapılan değişikliklerle ve Anayasada yer alan 135 inci maddeye göre birlik merkezlerinin, diğer bütün meslek kuruluşları anlamında Ankara'da toplanması çerçevesinde yapılan 21.Kongreyle Birlik Merkezi Ankara'ya geldi.

Ankara'ya geliş süreci içerisinde, Birliğimiz 28 yaşında olan genç, delikanlı bir kuruluştu, bugün olgunluk döneminin başlangıcı olan 40'lı senelere hep beraber ulaşmanın derin mutluluğunu duyuyorum.

Bu yıllara gelene kadar, mesleki politikalarımızın yapılandırılması ve ondan sonraki dönemlerde de, günümüze akan süreç içerisinde öncelikle iki isimden bahsetmek istiyorum. Birisi, Manisa Odasının Sekreteri sevgili arkadaşım Neşe, diğeri de Bursa Odasının Başkanı Naci ağabey. Onlar, geçmişte, bugün, FİP'in Budapeşte deklarasyonuna kadar girip yer alan, ilacın özellikleriyle ve eczacılık mesleğinin toplumsal özellikleriyle ilgili mücadelenin içerisinde ve bu mücadelenin hayata geçirilmesinde meslek örgütlerinin başındaki yöneticiler olarak, ne

yazık ki, bir kaos döneminin, bir toplumsal bunalım döneminin şehitleri olarak meslek tarihimize geçtiler. Eczanelerinin bankalarının arkasında şehit edildiler bu görüşleri savundukları için.

Onun için, mesleki yaşamımın içerisinde bu isimlerin ve onlar gibi pek çok isimsiz diğer meslektaşlarımızın çok önemli yeri olduğuna inanıyorum.

Türk Eczacıları Birliği Büyük Kongresi İstanbul'da yapıldı, Anayasanın amir hükümlerine göre Ankara'ya geldikten sonra, tabiri caizse, bir sırt çantasının içerisinde Birliği yönetmek ve Birliğin yeniden inşa edilmesi, yeniden kurulması dönemlerini hep beraber yaşadık. Bu dönem içerisinde Türk Eczacıları Birliği'ne ev sahipliğini yapan Birliğin kurucu odalarından Ankara Eczacı Odası oldu. Konur sokaktaki küçük merkezde bütün büro olanaklarıyla, toplantı salonu olanaklarıyla her türlü olanağı Merkez Heyetine veren Ankara Eczacı Odası, gerçekten, o ilk günlerin zorlu aşamalarını yapmakta, Merkez Heyetine ve Türk Eczacıları Birliği'ne büyük destek vermiştir.

Bugün biliyorsunuz, Farabi Sokakta bir Birlik Merkezi var, bu Farabi Sokaktaki Birlik Merkezine kadar, oraya geliş dönemine kadar daha önce Tandoğan'da bir Birlik Merkezine sahip olduk, iki senelik bir dönem Tandoğan'da bir apartman dairesinde Birlik faaliyetlerini devam ettirdikten sonra Farabi Sokaktaki bina satın alındı. O bina, Birliğimizin, inşa tarihi bakımından yaşı ile eşdeğer bir binadır, 1957 yılında yapılmış bir bina, bir yaş daha küçük ve binanın üst katına bir toplantı salonu ilave edildi ve o günden bugüne kadar da Birlik çalışmaları, o binada, o binanın çeşitli katlarındaki bürolarda Merkez Heyeti ve büro çalışanları tarafından sürdürülüp gitti.

1984'te Ankara'ya geliş sırasında Birlik Üyesi olan 27 tane bölge eczacı odası vardı. 12 senelik dönem içerisinde 27 oda, 38 odaya kadar çıktı. Bu da, eczacılık mesleğinin giderek ülkede yaygınlaşması, hizmet ağının genişlemesi ve yasaya göre, en az 150 üyesi olan her ilde, her bölgede bir eczacı odası kurulabilir vaziyete gelmesinin bir göstergesidir.

Diliyorum ki, önümüzdeki senelerde, nice 40'lı senelerde tüm Türkiye'yi kapsayan eczacı odaları kurulmuş olur.

Mesleğin, Birlik merkezli dönüm noktalarına baktığımızda, 1958'de majistral tarifinin Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyetince çıkarıldığını görüyoruz. 1968'de -biraz sonra, Sayın Azmi Kerman anlatacak; çünkü, 14 Mayıs, Eczacılık Günü, Eczacılık Bayramı olarak kutlanması ve eczacılık tarihine geçmesinin ilk çalışanıdır, bu konuda ilk gayret edenidir ve hayata geçmesini sağlayanıdır- 14 Mayıs, ilk defa Eczacılık Günü olarak kutlanıyor ve Türk Eczacıları Birliği çerçevesinde.

1974 Farmakopesinin çıkarılmasında, yine, eldeki kayıtlara göre, yasal çerçevede de Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti'nin önemli katkılarının olduğunu görüyoruz.

1983 yılında ticaret odalarındaki meslek olarak kayıt olma zorunluluğu ve bir anlamda mesleki özerkliğimizin tescilli bir dönüm noktası olarak gündeme geliyor.

1984 yılından sonraki akan seneler içerisinde 6643 sayılı Yasanın öngördüğü Yardımlaşma Sandığının ikinci defa ve kalıcı bir biçimde, bir tüzük çerçevesinde kurulması yine Türk Eczacıları Birliği'nce sağlanıyor.

Yardımlaşma Sandığıyla ilgili ilk girişim Dördüncü Büyük Kongrede alınan karar ve o dönemin Merkez Heyetince hayata geçirilmiş; ancak, 1984'ten sonra, bugün hepinizin üyesi olduğu Yardımlaşma Sandığı kuruluşu gerçekleştiriliyor.

1985'li yıllarda, eczane eczacılığı uygulaması bakımından mesleki bakımdan önemli gelişim yıllarını yaşadığımızı görüyoruz. Örneğin, sürşarj hakkının tanınması ve kabul ettirilmesi yanı sıra, reçetelerde eşdeğer ilaçların verilmesinin kabul ettirilmesi; psikotrop ilaçlar ve yeşil reçete düzenlemesine Türk Eczacıları Birliği'nin fiilen katkı sağlaması; daha sonraki dönemlerde EGAŞ'ın kurulması ve eczacı kooperatiflerinin yaygınlaştırılmasına mesleki destek verilmesi, Birliğin attığı önemli adımlar olarak görülüyor.

Son dönemlerde de, gerek 6197 sayılı, gerekse 6643 sayılı Yasada yapılan değişikliklere, Türk Eczacıları Birliği önemli katkılar veriyor. Henüz istenilen gerçek anlamdaki yasal düzenlemeler olmamakla beraber, mesleki yaşamımızda önemli dönüm noktalarıdır diye bu hususları tespit ediyorum.

Tabii, bunun yanı sıra, ilacın özelliklerinin kanunda ifadesini bulan, devletin ve halkın çıkarlarının, mesleki çıkarlarla telif edilmesi görevini de sarsılmaz bir inançla, her dönem, bu konuda, gerektiğinde resmî otoritelerden çok ciddi tepkiler alsa bile, bu meslek örgütü ayakta tutmaya çalışmıştır ve bu gayreti ve bu çalışmalarının arkasında da kuşkusuz Türk eczacılarının, Birliğin ve odaların üyelerinin, meslektaşlarımızın büyük katkısının olduğunu da ifade etmek istiyorum.

Sözlerime son verirken, başta söylediğim, Manisa Odası Sekreteri Neşe ve Naci'den hareketle, şunu ifade etmek istiyorum: 21. Büyük Kongrede, ilaçla ve eczacılığın toplumsal işleviyle ilgili Türk Eczacıları Birliği'nin kabul ettiği ana fikirler, ana konseptler neyse, 1984'ün Eylül ayında Budapeşte'de yapılan ve daha sonra Budapeşte Deklarasyonu olarak eczacılık meslek tarihine geçen ana ilkeler aynıdır; gerek ilaç konusunda, gerekse ilaç-eczacı tanımlamasında ve eczacının sosyal fonksiyonlarının neler olduğuna ilişkin ana ilkeler, Budapeşte Deklarasyonuyla Türk Eczacıları Birliği programında aynıdır. Büyük bir mutlulukla, Türk eczacıları, uluslararası düzeyde kabul edilen o konseptleri kendi ulusal örgütlenmelerinin içerisinde daha önceki dönemlerde, 8-10 ay gibi önceki dönemlerde kabul etme ve tespit etme yeteneğini de göstermişlerdir.

157 nci akademik yılımızda ve FİP'in ve Türk Eczacıları Birliği'nin 40. Kuruluş döneminde sizlerle bu anılarımı paylaşmaktan gerçekten büyük mutluluk duyuyorum. Bu tarihler kolay kolay yaşanacak tarihler değil; insan yaşamında sadece bir defa yaşanacak olan dönemler bunlar.

Diliyorum ki, ikinci 40 yılda yine hep beraber olalım.

Hepinize saygılar sunalım. (Alkışlar)

UZM.ECZ.OLCAY SELES (Ankara Eczacı Odası Başkanı) - Teşekkürler
Sayın Abacıoğlu.

Dr.Ecz.Azmi Kerman, buyurun efendim.

DR.ECZ.AZMİ KERMAN - Teşekkür ederim.

Sayın konuklar, Değerli Genel Müdür, Türk Eczacı Kooperatifleri Birliğinin Değerli Genel Başkanı, basın mensupları, Türk Eczacıları Birliği'nin değerli üyeleri ve Genel Başkanı; ben de, Türk Eczacıları Birliği'nin kuruluşunun 40. Yıl-

dönümü nedeniyle burada anılarımı anlatma fırsatını verdikleri için sayın yöneticilere teşekkür ediyorum.

Aslında, böyle bir teklifi alınca, kendi kendime çok şaşırdığımı söyleyebilirim. Çünkü, 1964 yılında İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesine giren bir genç olarak, o süreden bugüne kadar uzun bir dönemde meslek hayatından hiç kopmadan verdiğim uğraşlar içerisinde birçok ana gözlemim önüme geldi, üniversite yıllarımdan başlayarak günümüze kadar geçen süreçte. Hangi birisini anlatsam diye doğrusu kendi kendime de düşünüyordum. Bu arada, arka sıralarda otururken Sayın Atilla Uzgören, Türk Eczacıları Birliği'nin bugün nedeniyle çıkardığı gazeteyi uzattığında arkasında bir fotoğraf gördüm ilk 14 Mayıs Eczacılık Bayramının kutlanışına ilişkin. Orada soldaki sıralarda yer alan genç çocuğu, yani kendimi görünce bir hayli şaşırdım; yıllar ne kadar çabuk gelmiş geçmiş. O dönemden bugüne kadar fizik olarak geçmiş, anılar olarak geçmiş ve ben de, dilerse, o günlere ilişkin anılardan biraz bahsederken size hoşça vakit geçirtmeye çalışayım.

Aslında, benim, eczacılık fakültesine girişim bir raslantı da diyebilirim, babamın da önemli isteğiyle oldu. Beni, Erzurum'dan trene bindirip Haydarpaşa Garına yollarken "Aman oğlum, İstanbul'a gidiyorsun, İstanbul bir ahtapottur, seni kollarına alırsa mahveder, çok dikkatli olacaksın" dedi ve bir babanın oğluna verebileceği telkinleri verdikten sonra Doğu Ekspresiyle beni İstanbul'a doğru yolcu etti. İlk defa İstanbul'a geliyorum, büyük bir korku içerisinde Haydarpaşa Garına geldik, tren durdu, karşı tarafta Afyon Talebe Yurduna gideceğim ve yaşamımı orada sürdüreceğim. Karaköy vapuruna binmem gerekiyor, turnikeye girdim jetonu aldım, baktım vapur geldi, dip tarafında Heybeliada yazıyor, arkasından Turan Emeksiz Vapuru geldi, bir sürü vapur isimlerle gelip gidiyor, ben orada 4-5 saat bekledim; Karaköy vapuru nasıl gelecek diye bekliyordum, bir taraftan da korkuyordum. Orada denizci kıyafetiyle bir ağabey gördüm "Karaköy yazan vapur ne zaman gelecek" dedim, "Oğlum, bunların hepsi zaten Karaköy'e gider" dedi. Öyle bir deneyimsizlik içerisinde 1964 yılında İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesine başvurdum ve ikinci yılında Talebe Cemiyeti Başkanlığına aday oldum arkadaşlarımla beraber, o dönem seçimleri kaybettik ve fakültenin üçüncü yılında seçimleri, Gerçekçiler Grubu olarak kazandık; fakat, işin ilginç tarafı, bugünkü demokrasimizde yaşanmayan bir cemiyet seçimleri yapılırdı o zaman; öğrenciler çok iddialı olurlardı; gruplar, yapacakları şeyleri anlatırlar, bir tür demokrasi kavgası verirlerdi. Anfilere çıkar, orada nutuklar atardık biz. Hatta, benden küçük sınıflarla karşılaştığımızda "Azmi ağabey, biz senin FKB'li kardeşlerinizdeniz" derler; çünkü, hep gelen FKB'li kardeşlere nutuk atardık. Bu fakültenin üçüncü sınıfında yoğun bir cemiyetçilik, gruplar arası çatışmadan sonra Gerçekçiler Grubunun seçimi kazanmasıyla birlikte cemiyetçilik hayatımız başladı. Gerçekten de o dönemde önemli işler yapılıyordu, 68 kuşağının var olduğu bir dönemdi o.

O dönemde talebe cemiyetleri, birlikleri oluştururdu; İstanbul Üniversitesi Talebe Birliği vardı, 9 tane talebe cemiyeti İstanbul Üniversitesi Talebe Birliğini oluştururdu; Teknik Üniversite camiasında, meslek okullarındaki camialar da oluşturdukları birlikler Türkiye Millî Talebe Federasyonunu oluşturuyordu ve Türkiye Millî Gençlik Teşkilatı Öğrenci Örgütleri en üst örgütü ve o dönemde çok önemli çabalar gösteriliyordu.

Şimdi hatırlıyorum, Rahmetli Muammer Aksoy'un önderliğinde, ilk kez, yeraltı kaynaklarımıza, madenlerimize, petrolümüze sahip çıkma kavgası o dönemde verilmişti. Öğretmen kıyımına karşı o dönemde kavga verilmişti; emperyalizme karşı kavga o dönemde verilmişti; Altıncı Filonun İstanbul'a gelmesinin protestosu o dönemde olmuştu; hatta, o dönemin Sağlık Bakanı Vedat Ali Özkan "Bakkallar da ilaç satsın" diye bir kararname çıkarmıştı. Biz de, fakülteden öğrenciler, Beyazıt'tan Sultan Ahmet'e kadar bir yürüyüş yaptık; "Kaşaplar da operatör olsun" yazan pankartlar elimizde. Bu arada, kulakları çınlasın, Turan Baytop, hepimize sömestr kaybettirmişti yürüyüşe katıldığımız için.

Fakültede güzel eylemler gerçekleşti; fakat, bu arada, en önemlilerinden birisi de Eczacılık Bayramının gerçekleştirilmesiyle ilgili anımdır.

Bütün fakültelerin kutladıkları günleri vardı; İktisat Fakültesi, karınca gününü kutluyordu, Tıp Fakültesinin kutlama günleri vardır, tabipler günü vardır; bizim niye böyle bir günümüz olmasın diye, biz de talebe cemiyetinde oturduk, arkadaşlarla karar verdik ve fakülte yönetimine başvurduk. Fakat, o zamanki sınıf arkadaşlarımız hatırlar, görüyorum, İsmail İstanbullu, Şerif Bey buradalar, okulda hareket etme imkanımız yok; tam bir despotizm; askeri idare; yandım çaktım kazası derdik o zaman eczacılık fakültesine; bir tarafta Kasım Bey, bir tarafta Turan Bey, Hayriye Hanım; okulda kımıldama imkanınız yok. "Biz eczacılık bayramı yapacağız" dedik, bayram mı olur, bayram yapmanın ne şansı var; yanlarına yaklaşmanın imkânı yok. O zaman, Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyetiyle görüşelim dedik. Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyetine gittim, ziyaret ettim, o zamanki yeri Cağaloğlu'nda bir işhanındaydı ve Merkez Heyeti Başkanı da Rahmetli Ecz.Halit Tüzüner idi.

Merkez Heyetleri, o dönemde ilaç sanayicilerinden oluşurdu ve Merkez Heyetinde hep ilaç sanayicileri bulunurdu. Hatırlayabildiğim kadarıyla 1087 sayılı Kararnameyle, o dönemde, ilaç fiyatlarının tespitinde Türk Eczacıları Birliği karar alıyordu; ilaç fiyatı, hammaddesi, ambalaj konusunda Türk Eczacıları Birliği karar aldığı için Merkez Heyeti üyeleri de sanayicilerden oluşuyordu.

Merkez Heyetine sürekli gidip gelişimizde, onlar, bizlerle pek görüşmek istemediler. Bugün gibi hatırlıyorum; toplantıda buldukları bir anda, sekreter engelini aşarak, kapıyı vurup içeriye girdim, Merkez Heyeti toplantıdaydı "Haftalardır gelip gidiyoruz, gençlere ilgi göstermiyorsunuz, toplantıya almıyorsunuz; önemli bir konuyu sizlerle görüşmek istiyoruz" dedim.

Rahmetli Halit Tüzüner "Otur bakalım, nedir derdin" dedi; oturduk, anlattık, biz, Türkiye'de bir eczacılık gününün olmasını; bunun kutlanmasını, toplantılar yapılmasını, meslek sorunlarının gündem edilmesini istiyoruz. Bu nedenle de, Merkez Heyetiyle birlikte çalışmak istiyoruz" dedim, dinlediler, "Sen, bir hafta sonraki toplantımıza gel" dediler; bir hafta sonra tekrar gittiğimde, gerçekten orada bir kamu oyunun oluşmuş olduğunu gördüm. O dönemki Merkez Heyetinin üyeleri, şimdi rahmetli oldu Wyeth İlaç Fabrikasının Genel Müdürü Ecz.Halit Tüzüner, Mustafa Nevzat'ın sahibi Nevis Hanım, İbrahim Ethem'in sahiplerinden Rahmetli Nezih Ulagay, Rahmetli Dündar Bey, Ecz.Süheyla Ulutaş vardı. "Evet, bir eczacılık bayramı yapmaya karar verdik, -sene 1967- bunu 1968 yılında yapalım, hazırlıkları sürdürelim" dediler ve gerçekten de bir yıl süreyle hazırlıkları sürdürdük. Bu arada bir bilimsel heyet oluşturuldu; içerisinde Naşit Baylav Hocamız ve Turan Baytop Hocamız da vardı, eczacılık bayramının hangi gün ola-

cağı o komisyon tarafından kararlaştırıldı ve 1968 yılına geldiğimizde, önce İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi büyük anfisinde kutlama törenleri yaptık. Dönemin valisi, Eczacılık Genel Müdürü toplantıya katıldılar; daha sonra, Taksim Anıtındaki ve Beyazıt'taki Atatürk Heykeline çelenk koyduk; öğleden sonra Spor ve Sergi Sarayında güzel bir şölen yaptık gençlerle birlikte, akşam da Kervansaray'da güzel bir balo yapıldı. O gün, bu şekliyle kutlandı; fakat, ondan sonra, bu günü kutlayanlar unutuldu.

Bir gün, Eczacılık Tarihi Kitabına baktığımda, bizi yanına almayan, öğrençiyile görüşmeyen Sayın Turan Baytop'un "Eczacılık Bayramını şu tarihte yaptım" diye yazdığını görünce çok üzüldüm. Arkasından kendisine bir mektup yazdım "Hocam, sizinle görüşme fırsatımız dahi olamamıştı; ancak, tarih saptama komisyonunda görev almıştınız. Neden "Bu bayramı ben yaptım, önerdim" diye yazıyorsunuz" dedim. "Tarihler belgelerle yazılır, elinde belge var mı" dedi, o zaman, ben de, Kasım Cemal Güven'e bir mektup yazdım "Hocam, Turan Hocam böyle yazıyor" dedim. O da bana bir mektup yazdı -bunların hepsi arşivimdedir- "Söyle, söyle o; ben, bunları Acta Pharmaturtica diye bir dergi var, orada yazacağım" dedi ve sonra, gerçekten de onları yazdı ve böylelikle, yıllardır kutlanan Türk Eczacıları Birliği bayramı da oluşmuş oldu.

Sözlerime son verirken, Merkez Heyeti ile ilgili iki anımı burada aktarmak istiyorum. Yıllar sonra, bu günün kutlanmasıyla ilgili bizleri hatırlayanlar arasında, şu anda aramızda görüyorum, Prof.İnci Şengün Hocamızın bulunduğu Merkez Heyeti vardı.

Talebelik dönemimizde öğrencilere de yardımcı oluyorduk; Merkez Heyetinden onlara iş olanakları sağlıyorduk. Yine, hatırlayabildiğim kadarıyla, ben, İsaş'ın sahibi, rahmetli Nezih Beye, bir öğrencinin iş talebini ilettiğimde "Azmi, o öğrenciyi al buraya gel, kendisiyle bir görüşelim" dedi, gittik, fakülteden Mahmut isimli bir arkadaş, Nezih Beyin karşısına oturduk " Ne istiyorsun" dedi "Efendim, ben, hem fakülteye devam etmek istiyorum, hem de çalışmak istiyorum" dedi.

"Senin adın ne" dedi, "Mahmut" dedi oda, "Soyadın ne" dedi, "Siyahgham" dedi, "Anlayamadım efendim" dedi, Mahmut da tekrar "Siyahgham" dedi, güneydoğulu bir arkadaşımızdı. Tekrar sormak istemedi, çok kibardı, ruhu şad olsun, oraya, Mahmut Siyahkan olarak yazdı. Dışarıya çıktığımızda, Mahmut "Ağabey, anlayamadım, ben, Nezih Beye dedim Mahmut Siyahgham, o yazdı oraya Mahmut Siyahgham."

Kısaca anılarımı anlatma fırsatı verdiği için Merkez Heyetine teşekkür ediyor, hepinize saygılar sunuyorum. (Alkışlar)

UZM.ECZ.OLCAY SELES (Ankara Eczacı Odası Başkanı) - Sayın Azmi Kerman'a teşekkür ediyoruz.

1991-1995 yılları arasında Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti Başkanlığı yapmış olan Ecz.Ahmet Yüksel Uras, buyurun efendim.

ECZ.AHMET YÜKSEL URAS - Teşekkür ederim.

Sayın Genel Müdürüm, çok saygıdeğer öğretim üyeleri, meslektaşlarım, Oda Başkanlarım, meslektaşlarım; hepinizi saygıyla selamlıyorum. Merkez Heyetini de, 40. Yıl için böyle güzel bir program yaptıklarından dolayı kutluyorum.

Efendim, anı deyince, tabii, hele ki, meslek örgütü içerisinde bir ömrünüzü geçirirseniz, anı o kadar çok olur ki; Azmi Bey anlatırken, İstanbul'u düşünüyorum; 1956'da ilk kongre yapılmış, 1957'de, Çağaloğlu'dan Ortaklar Handa olan üstü bir kongre olmuş. Tabii, o zaman bir şey hissettim; bilmiyorum, Azmi Bey, kapıyı vurarak girmiş; ama, biz, o zaman, Aydın Tansan ile beraber fakülteyizde ve IPSF'i kurmak için çalışmalar yapıyoruz. Bu arada da, büyük kongreye, eczacılık fakültesinden öğrenci davet ederlerdi, ben de bunlardan biri olma bahtiyarlığına ermiş bir kişiyim.

Azmi Beyin söylediği gibi, uzun yıllar, Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyetinin oluşumu sanayicilerden teşekkür etti. Sebebi de, ilaç fiyatlarını Türk Eczacıları Birliği veriyordu ve o zamanki yasada da İstanbul'da ikamet etme mecburiyeti vardı seçilebilmek için.

Bu, bize, biraz antidemokratik geliyordu; daha genciz, Anadolu'dan geliyoruz, Türkiye'deki bütün eczacıların seçme ve seçilme hakkı olsun istiyoruz. Birlik merkezinin Ankara'ya taşınmasını istiyoruz daha merkezi olur diye. Hiç unutmuyorum, 76 veya 78 Kongresindeydi, ilk defa, ikametgahı İstanbul'da olmayan bir arkadaşımızı Merkez Heyetine sokmuştuk. Bunun da sebebi, biz, meslek örgütleri olarak, yasa tadili için Anayasa Mahkemesine gitme hakkımız yoktu; ancak, yasayı çigneyeceğiz ki mahkeme yoluyla gidebilelim şeklinde düşünüldü ve o zamandan bir mücadele başladı. Fakat, şöyle düşünüyorum; bir de Osmanlı eczacılığını düşünüyorum ve bugünkü geldiğimiz 1996'yı düşünüyorum; birçok şeyde anılar oluyor, hayat geçiyor, ömür geçiyor; ama, sorunlarımızın da aynı yerde patinaj yaptığını görüyorum ben.

1895 yılında ilk defa eczacılar arasında haksız rekabet diye majistral tarife giriyor; o zamanki yalnız majistral şimdiye özgü oldu; o zaman, ilaç fiyat tarifesi çıkarılıyor. 1968'den sonra iş ciddiye bindi ve bugün de hâlâ Bakanlığın denetiminde majistral tarife olarak çıkar ve her çıkışı da bir mücadeleyle olur. Diyebilirim ki, bu mücadele, 1991'li yıllara kadar sürdü. O günden sonra, hele ki, Eczacılık Genel Müdürünün meslektaşımız olması biraz suhulet getirdi; ama, yine de patinaj devam ediyor, bazı şeyler çok gecikiyor.

Efendim, eczacılık, 1900'lü yıllarda bir buhran yaşamış. Büyük çoğunluk, Türkiye genelinde 400 civarında eczane var, bunun 135 tanesi İstanbul'da, büyük mali sıkıntı içerisine girilmiş; cumhuriyetin ilk dönemine kadar ancak 1853'te çıkan bir nizamnameyle idare ediliyor ve eczacılıkta bir tahdit yok. Dolayısıyla, hepsi yığılınca bir maddi sıkıntı başlıyor. İşte, ilk defa, bugün dahi güncelliğini çok yerde koruyan ve Avrupa ülkelerine ışık tutan 1928 tarihli 1262 tarihli Yasanın çıkmasına neden olan Sağlık Bakanı Rahmetli Refik Saydam, 964 sayılı bir Yasayı hazırlatarak Eczacılık Kanununu ilk defa çıkarıyor ve 1953 yılına kadar bu kanunla yetindi Türkiye. 1953'te çok partili devreye giren Türkiye, demokrasiyi kabullenen Türkiye, bugün 1996 yılı; hâlâ, meslek örgütlerinin sıkıntı çekmesine bu çok partilerin, demokrasinin vazgeçilmez unsuru olan parti ve idarecilerinin, maalesef, demokrasiyi içlerine sindirememekten bugün bu sıkıntılarımız hâlâ devam etmektedir. Bu sıkıntının sebebi de budur; bütün sıkıntılarımız yasalara dayalı sıkıntılar.

Bir devletçilik; ben yaparım, bakanlığın baskısı var...

hatırlıyorum, 1975 seneleriydi, eczacı kâr hadlerinin yüzde 16,5'e düşürülmesi bakanlık tarafından gündeme getirildi. O tarihteki Merkez Heyetinden

Faruk Önger, Başkanlardan İbrahim Çetinkaya ve diğer mevcut odaların başkanları ile ben de Sağlık Bakanlığına Genel Müdürle görüşmeye geldik. Ne diysek kabul ettiremedik, kapıda bekletiyor bizi kabul etmiyor; nihayet öğlen tatili sırası Genel Müdür dışarıya çıktı -hiç unutmuyorum- oradan, bir simitçi, başında tablayla simit götürüyor "İşte siz eczacıları bu simiti almaya dahi muhtaç edeceğim" dedi; o kadar ki bir eczacı düşmanlığı vardı Dr.Genel Müdüre.

Onun üzerine, biz, Türkiye'de genel eczane kapatma eylemine girdik. Bu da hoş oldu; bu kadar bağırıp çağıran Sağlık Bakanlığı, o tarihte bir de örfi idare vardı; Sağlık Bakanlığı büyük bir telaşa kapıldı ve hastanelerde eczacı istihdam edilmediği için, oraya bakan ilaçtan anlamayan kişiler, serbest eczanelerde "Aman bize ilaç verin, ne verirsiniz verin, faturayla, hemen parasını ödeyeceğiz" dediler.

Hiç unutmuyorum, Anadolu'nun çok yöresindeki eczacı arkadaşlarımız, satmadıkları bütün ilaçları o gün devlete sattılar; ertesi günü de, tekrar kâr hadlerinin yüzde 20'ye çıkarılmasıyla bu kapatma eylemi durduruldu.

Eczacılar Birliği birçok konuda fikir üretiyor, haklı olduğu konularda üretiyor; ama, politik nedenlerle idareciler, birçok şeyi kabul edemiyorlar, içlerine sindiremiyorlar.

1973 yılında 506 sayılı SSK Yasasının 23 üncü maddesinin tadil gündeme geldi. Yine, orada, biz, delegeler, odada görevli olan arkadaşlar ve Merkez Heyeti üyeleri Ankara'da karargah kurduk, Meclise gittik; orada, 23 üncü maddeye göre, SSK'nın dilediği yerde eczane açma konusu gündemdeydi. Büyük uğraşlar, büyük didinmeler sonucu, "ancak yataklı kurumlarında eczane açar" şekliyle tadil oldu ve bugün, o günkü Türk Eczacıları Birliği, bütün odalarıyla ve başkanlarıyla buna karşıydı; bunun, sağlıklı iyi bir ilaç hizmeti veremeyeceğini vurguluyordu. Bu gerçek, bugün su yüzüne çıktı. Demek ki, Birlik, eczacılar, mesleğin başındakiler haklıydılar.

Aynı mücadelelerle bugünlere geldik; şöyle düşünüyorum: Eczacı sayısı, Refik Saydam'ın, 1927'deki 964 sayılı Yasasıyla 10 bin kişiye 1 eczane olarak tahdit getirilmiş; çünkü, eczacı perişan. 1953'te istediği yerde eczane açamayan kişilerin -çok partili rejime girmişiz- baskılarıyla 1953'te tekrar başıboş bırakılmıştır. Bugün, yine, Birliğimiz, senelerden beri bunun getirdiği kötülükleri göz önüne alarak 6197'nin tadilinde tekrar bir tahdit getirilmesinin şart olduğunu söylüyoruz.

Şöyle bakıyorum da, bu anıların içerisinde şöyle mücadele ettik, bu bir tatlı anı olarak kaldı, bunda da muvaffak olduk ve o sorun halledildi diyeceğim hiçbir şey yok.

Bakıyorsunuz, ilaç fiyatları aynı şekilde sorun; ilaç konusunda ne varsa aynen devam ediyor; eczacının sorunu devam ediyor ve bir türlü çözüme gelemiyoruz. Bizden sonra, daha nice nesil, aynı hakların mücadelesi için herhalde ikinci 40.yılda da onlar anılarını anlatacaklar.

Hepinize saygılar sunuyorum. (Alkışlar)

UZM.ECZ.OLCAY SELES (Ankara Eczacı Odası Başkanı) - Teşekkür ediyoruz Sayın Uras.

1984-1994 döneminde üye ve Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti Üyesi ve Genel Saymanı olarak görev yapmış Sayın Ecz.Haluk Tarım'ı davet ediyorum.

ECZHALUK TARIM - Sayın Genel Müdürüm, saygıdeğer ve her zaman hürmet ettiğimiz sevgili bilim adamları, hocalarımız, sayın meslektaşlarımız, uzak yerlerden gelen ve örgütlenmenin bilinci içinde olan sayın oda yetkilileri; bir kişinin evladından beklediği şey, kendisinin evladına yapmış olduğu şeyin yarısıdır; kendisinin, babasına yapmış olduğu şeyin yarısıdır. Dolayısıyla, bugünkü Merkez Heyetimizi, geçmişe dönük çalışmalar içerisinde olan, katkıları olan gerek oda temsilcilerimizi, gerekse Merkez Heyeti Üyelerimizi bir araya toplamaları, kendilerinin onurla yapmış olduğu çalışmaların bir parçası olarak görüyorum ve kendilerini kutluyorum.

Burada, konuşmacılar arasında ismim yoktu; fakat, Sayın Genel Sekretere rica ettim, gelmeyen arkadaşlarımız olursa, onun yerine ben de birkaç hatıramı anlatmak istiyorum dedim; lütfettiler, sizlerle karşı karşıyayız.

Türk Eczacıları Birliği, çok değişik zamanlarda önemli problemlerle karşılaşmıştır. Bu problemleri, muhakkak, her dönemin Merkez Heyeti, kendi üzerine düşen görev anlayışı içerisinde başarmıştır veya başarmak mecburiyetindedir. Sonuçta, merkez örgütlerinin, demokratik kitle örgütlerinin vazgeçilmez unsurları olan üst birlikler, bunu yapmak için zaten aday oluyorlar ve onun için de seçiyorlar.

Bütün demokratik kitle örgütlerinde, bizim meslek örgütümüzün en küçük uğraşı noktası temsilcilik olmak üzere, bölge temsilcisi olmak üzere, bütün arkadaşlarımız manevi olarak bu olaya katkıda bulunur, muhakkak yıpranır, çevresindeki mesleğe aykırı olan hareketlere engel olabilmek için de çevresinden de değişik zamanlarda eleştiri alır; fakat, bu eleştiriler de, kendileri için her zaman onurdur; çünkü, mesleğin gidişatını iyi bir sisteme oturtmak için ellerinden gelen çabayı sarf ederler.

Türk Eczacıları Birliği, 1984 yılında İstanbul'dan Ankara'ya geldiğinde, o zamanın Merkez Heyetininin 11 üyesi, Denetleme Kurulunun 3 üyesi olarak çok önemli problemlerle karşı karşıyaydık.

Sayın Genel Sekreterimin de anlattığı gibi, problemler çoktu. Bütün kamu kuruluşları, anlaşma rakamlarının rekabet düzenine göre açmış, yüzde 25'e varan iskontoyla kamuda özel anlaşmalar yapıyordu; sonra, tek tip anlaşmaya döndü. Bunlar, bizim, kamuyla işbirliğiyle ilgili çalışmalarımızın sonucunda alınan noktalar. Bir de, meslek olarak, kendi içimizdeki kendi olanaklarımızla neler yapabiliriz, onun uğraşısı içerisinde bulunduk.

O zamanın Genel Müdür Yardımcısı Sayın Kemalettin Akalın Bey, şu andaki Genel müdürümüz, Türk Eczacıları Birliği'ne değişik zamanlarda, görüşlerini almak suretiyle yeni çıkacak kanunlarda da çok büyük katkıları olmuştur, kendilerine buradan ayrıca teşekkürlerimi bildiririm.

Bu arada, Sayın Genel Sekreterimin söylediği gibi, ikinci defa kurulan Yardımlaşma Sandığı, sene itibarıyla 1985 ve toplanan giriş aidatı 5 bin lira, yıllık aidatı 6 bin liraydı, yani, bugün bunu özdeştirirsek, bunu hiç unutmuyorum, Sayman olarak benim görevim olduğu için, her toplantıda bunu Marlboro sigarasıyla özdeştiriyordum, ona göre, Marlboro sigarasının bir yıllık karşılığını ona verirsiniz Sandık kalkınır diye hesap ediyorum, bu da 10 Marlboro sigarası bedelinin karşılığıydı. Dolayısıyla, bugünkü rakamlara baktığımızda, buna karşılık yıllık aidat 800 bin lira oluyor; öylece bu sandık kurulmaya başladı.

Sandığın şu andaki öz varlığı 160 milyar civarında. Yeni alınmaya başlanan aidatlarla birlikte tahmin ediyorum, bu yıl sonunda 200 milyar lira öz sermayesi olacak.

Yine bugünkü verilerle, enflasyona ezik düşmeksizin, bugünkü değerlerle olduğu takdirde, 2004 yılında 7 trilyon 600 küsur milyar lira öz sermayesi olacak. Bunu hesaplamak için münecim olmaya gerek yok; elinizde hesaplar vardır; bunları hesapladığımızda, Yardımlaşma Sandığımızın, 1990'lı yılların sonunda, 2003 yılında 7 trilyon 600 milyar lira parası olacaktır. Bununla neler yapılmaz; bununla çok şey yapılır, meslekle ilgili çok şey yapılır. Yardıma ihtiyacı olan meslektaşlarımıza kredi verdi, bugün de veriyor, yarın da devam edecek; bakıma muhtaç olan ve kimsesizlere katkıda bulunuyor. Asıl önemli konulardan birisi de, Merkez Heyeti, 1984 yılından sonra, Türkiye'de var olan kooperatifçilik anlayışına, Yardımlaşma Sandığının da küçük de olsa, bilinci ve inancı doğrultusunda katkısı olmuştur. Ne yapmıştır; Yardımlaşma Sandığı, Yardımlaşma Sandığına üye olmak isteyen eczacılarımıza Yardımlaşma Sandığı kredisi vermiş, daha sonra da kooperatiflerimize işletme sermayesi de vermek için fonlar açmıştır. Nejat Hocam bunu çok iyi hatırlar, o zamanki dönemde çok da uğraş vermiştir. Kooperatif deyince, benim aklıma, Nejat Vardar Hocamız her zaman gelmiştir. Uğraşlarından dolayı da kendisini kutlarım, Merkez Heyeti içinde yapmış olduğu hareketlerinden dolayı.

Yardımlaşma Sandığı, bugün, EGAŞ gibi, eczacının vazgeçilmez bir kuruluşu olan dayanışmalar sonucunda, bilimselliğini ve eczanesinde yapabileceği işleri yapması için lazım olan malzemeleri bulduran bir kuruluş kurmak için teşebbüse geçmiş ve yine Bursa'daki şansız Uludağ Bölgelerarası Toplantısında... bu, benim hayatımda önemli bir konudur, gerçek söylüyorum; Uludağ deyince aklıma EGAŞ olayı gelir. Sebebini de hâlâ anlayamadım, çözedim.

Bugünkü Merkez Heyetimizin EGAŞ'a bakışını biliyorum, saygıdeğer olan bu bakışlarının yine aynı şekilde devam etmesini arzu ediyorum. Hollanda'ya Dünya Eczacılar Kongresine gittiğimiz zaman gördük ki Hollanda'da da EGAŞ'a benzer bir kuruluşu var. Hollanda'daki bu kuruluş o zaman 94 yılındaydı. Hiç unutmuyorum, burada yaşadığımız engellemeleri orada da onlar yaşamış; fakat, sonuçta, ilaç dağıtımından eczane açım noktasına kadar Hollanda'daki bu kuruluş karar veriyor; sen, şurada eczaneyi açamazsın, şuraya yakındır veya mesleğe aykırı bir konumda senin yerin diye; ekonomide tüm ilaçları ve diğer malzemeleri de Hollanda'daki, Bizdeki Egaş benzeri kuruluş veriyor.

EGAŞ ismi yıprandı, önümüzdeki hafta bir genel kurul yapılacak, ben, o genel kurula maalesef iştirak edemiyorum. Önerim: EGAŞ ismi yıprandı, gelin bu ismi biraz daha değiştirelim, yıpranan ismi, amacı doğrultusunda, uygunsa, yeniden başlanan bu olaya hız verelim.

Bir olayı da anlatmadan geçemeyeceğim. Dünya Eczacılar Birliğiyle koordineli olarak çalıştığımızda, Türk Eczacıları Birliğini, geçen yıl hariç olmak üzere, temsil eden Prof.Doğu Nebioğlu'nu da anmadan geçmem mümkün değil.

Dünya Eczacılar Birliği'nin Finlandiya'daki Kongresinde, Kıbrıs Türk Eczacılar Birliği'nin, tabii delege olarak bayrağının dalgalanması olayında uğraş veren delegemizi, gerek kulis öncesi, gerek kulis esnasında, gerekse oylama öncesi

çabaları, bizleri, dışarıda hüngür hüngür ağlayarak, birbirimize sarılıp dans edip hüngür hüngür ağlayacak noktalardaki başarımızı da unutmamak gerekir.

Dolayısıyla, Türk Eczacıları Birliği zor günlerden geçti, geçiyor, geçecektir; kendisinin özkaynaklarıyla yapabileceği hareketler vardır, icraatlar vardır; kamu kuruluşlarıyla işbirliği, Sağlık Bakanlığı ile işbirliğiyle yapabileceği icraatlar vardır. Onları yürütürken, biz, kendi uhdemizde kurmuş olduğumuz ekonomide sosyal anlayışlarla bir yere varmamızın daha rahat olduğunu düşünüyorum; çünkü, Türk Eczacıları Birliği artık finans problemini aşmıştır, finans problemi aşıncı, yapılacak olan demokratik hareketler, eylemler, paneller, oda ziyaretleri, Bölgelerarası Toplantılar ve bültenlerin sık sık çıkarılması ve bu konulardan haberdar olmamız daha kolaydır.

Saygıdeğer Merkez Heyetinin, bundan sonra da bunlara önem vererek devam edeceğini inanıyorum.

Vaktin geçmesi nedeniyle sözlerime şimdilik ara veriyorum.

Sizleri gönülden kucaklayarak, eczacı olduğumdan dolayı her zaman gurur duyduğum bu topluma yeni genç arkadaşlarımızın da bu olaylara sahip çıkmasını diliyorum ve hepinize saygılar sunuyorum efendim.

Hoşçakalın.

UZM.ECZ.OLCAY SELES (Ankara Eczacı Odası Başkanı) - Teşekkür ederiz Sayın Tarım.

Sayın Ecz.Refik Özdiñç, buyurun efendim.

ECZ.REFİK ÖZDİÑÇ - Muhterem hanımefendiler, muhterem beyefendiler; ben, çok kısa konuşacağım, en çok benim konuşmamı beğeneceksiniz.

Benim de adım basılı listede yoktu; dün, Genel Sekreterimiz Betül Hanımefendi beni Gaziantep'te eczanemden aradı, katılmayı düşündüğümü daha önceden bildirmiştim "Anınız varsa anlatır mısınız" dedi, o anda cevap veremedim, geldiğimde bir şeyler söylemek imkânını bulursam belki söylerim diye ifade etmiştim. İlgilendikleri için kendilerine ayrıca teşekkür ediyorum.

Ben İstanbul mezunuyum, zaten bizim zamanımızda başka fakülte yoktu ve zannediyorum, bu salonda oturan belki en kıdemli, belki de en kıdemli bir iki kişiden bir tanesiyim, 1957 mezunuyum. 1958 yılındaki Kongreye Gaziantep Delegeesi olarak katıldım ve 1986 yılına kadar, zannediyorum, bir tek kongre hariç, olağan ve olağanüstü bütün kongrelere katıldım.

Rahmete kavuştuyorsa kendisine rahmet diliyorum, yaşıyorsa kulakları çınlasın, Enis Bey isminde İzmirli meslektaşımız vardı, ağabeyimiz; o, bizler için, bizim gibi delegeler için "Kronik delege, müzmin delege" derdi; ben, bu müzmin delegeliğimi 1986 yılına kadar devam ettirdim, ondan sonra toplantılara delege olarak katılmadım. Ancak, Büyük Kongre Başkanlarına tabii delege statüsü tanıyan bir yönetmelik olduğu için, sağ olsunlar, Merkez Heyeti, bu toplantılardan beni haberdar etmek lütfunda bulunuyorlar.

İstanbul'da oldukça yoğun faaliyetlerimiz olduğu için, ben, konuşan arkadaşlarımızın çoğunluğu da, Merkez Heyeti Ankara'ya taşındıktan sonra etkin olan arkadaşlarımız. Dolayısıyla, onlar millattan sonrayı anlattılar, ben, kısaca millattan evveline ilişkin bir iki şey söylemek isterdim; ancak, zaman gerçekten çok geçti, bekletmek istemiyorum.

Ben Gaziantepliyim, Ahmet Uras da benim sınıf arkadaşımıdır, o da Gazianteplidir; Gaziantep'li birer farklıdır, komşu vilayetler bilirler; 1975 yılındaki boykotu Sayın Uras anlattı, ancak bir eksiklik var, onu söylemek istiyorum. 1975 yılında Sadi İrmak Hükümeti zamanında, Kemal Demir Sağlık Bakanı iken, eczanelerin kâr oranlarının düşürülmesi gündeme geldi ve düşürüldü; engellemek için, nöbetçi eczane bırakılarak bir boykot yapıldı, çünkü Kongre kararıydı. O, bütün Türkiye'de uygulandı. Ancak, bakanlık geri adım atmadı, yanlış hatırlanmasın; bakanlık, uyulamaya devam etti; onun üzerine, bir tane bile nöbetçi bırakmadan boykot yapılacak diye genel kongre kararı vardı ve biz, Gaziantep Eczacı Odası olarak, Türkiye'de uygulayan tek odaydık. O zaman Şanlıurfa İli Gaziantep'e bağlıydı, iki ilde hiçbir nöbetçi bırakmadan; ama, tabiatıyla yasal prosedürünü daha önceden yapmak kaydıyla eczanelerimizi kapattık, direniş yaptık ve o zaman, talebelerin boykotta ve direnişte ne kadar zevk almış olduklarını kendi nefsimizde yaşayarak öğrendik, o kadar keyifli bir olay. Gençlik ve Spor Bakanı Zekai Baloğlu araya girdi, o, bizim, Gaziantep Lisesinden hocamızdı "Kemal Demir sizinle görüşmek istiyor" diye bize telefon açtı. Biz, bir Urfalı Nihat Göllü isimli meslektaşımız, İhsan Güzel Ağabeyimiz ve ben Kemal Demir ile görüşmeye gittik. Sayın Kemal Demir, bizi, öğlen vakti lojmanında kabul etti. Biz, zaten, boykotu yürütmek imkanından mahrumuz, onu yürütemeyeceğiz; çünkü, o zaman, otomatik telefon yok, şehirlerarasına yazdırıyoruz, Erzurum, Konya, İzmir, bütün illerimizi arıyoruz; hiçbir yer boykot yapmıyor ve sant-ralda çalışan kızlar bizimle dalga geçmeye başladılar "Türkiye'de siz yalnız kaldınız" diyerek. O zamanki Merkez Heyeti Başkanı, sonradan çok yakın arkadaşımız olan Sayın İbrahim Çetinkaya'ya çok ağır hakaretaviz telgraflar çekiyoruz, telefonlar ediyoruz "Kongre kararı olmasına rağmen neden siz kaldırdınız" diye. Neticede, Ankara'da Sayın Kemal Demir ile üç arkadaş konuşuyoruz, boykotu kaldırmaya karar verdik, ama arkadaşlara açıklamıyoruz. Amiyane tabirle hamamın namusunu kurtarmaya gidiyoruz.

Bakan Kemal Demir'e "Sizin sözünüze güveniyoruz, boykotu kaldıracamız" dedik, hemen kalkmadı tabii, 5-6 ay sürdü, devlet yönetiminde de böyle olması normal.

"Sizi kutluyorum, isterseniz size telefon tahsis edeyim, gidin, Türkiye çapında bir direniş organize edin, sizi takdir ediyorum, size saygı duyuyorum" dedi, ellerimizi sıktı ve biz, Bakanlık telefonundan Gaziantep'e telefon ettik "Arkadaşlar, boykotu kaldırdık" diye ve o şekilde Gaziantep'e döndük. Bu, Gaziantep Eczacı Odasının, Türkiye'de adı haline gelmiş bir direnişidir. Ondan dolayı, ben, eczacı olmakla gurur duyduğum gibi, Gaziantep'li eczacı olarak da ayrıca gurur duyuyorum.

Teşekkür ediyorum.

UZM.ECZ.OLCAY SELES (Ankara Eczacı Odası Başkanı)- Sayın Özdiñçe teşekkür ediyorum.

Salonda bulunan meslektaşlarımızdan anılarıyla katkıda bulunmak isteyen varsa memnuniyetle dinleyebiliriz.

Buyurun efendim.

PROF.DR.İNCİ MORGİL - Evet sayın meslektaşlarım, belki, aranızda bulunan en kıdemli eczacılardan biri olarak, bugünü hazırladıkları için şu andaki Merkez Heyetini canı gönülden kutluyorum.

Ben 20. Dönem Merkez Heyetinin Genel Sekreteriyim; yani, İstanbul'dan Ankara'ya merkez gelirken, İstanbul'daki son dönemi yaşayan ve Merkez Heyetine giren ilk öğretim üyesi olarak pek çok çalışma yaptım.

Biraz önce, sevgili öğrencim Azmi, beni o günlere götürdü. İlk 14 Mayısı genç bir asistan olarak kutladık hep beraber. Ondan sonra, geçen senelerde, 1982 sonlarında FİP'e üye olduğumuzda Türkiye'de 12 bin eczacı var. Biraz önce Sayın Başkan 25 binlerden bahsetti; Türkiye'de büyük bir eczacı ordusu, eczacı potansiyeli var; ben, geleceğimizden ümitsiz değilim, ümitliyim.

O günlerde ilaç ve eczacılığa Türkiye'de hiç önem verilmiyordu. Biz, ilaç ve Eczacılık Genel Müdürünün bir eczacı olması için çok mücadele verdik. Bugün, Sayın Eczacılık Genel Müdürünün bir eczacı olması, daha önceki seleflerinin de aramızda olması çok kıvanç verici bir şey.

Biz, elele verirsek çok şeyler başarabiliriz. Ben, bütün kalbimle buna inanıyorum ve hepinize başarılar, iyi günler diliyorum.

Teşekkür ediyorum.(Alkışlar)

UZM.ECZ.OLCAY SELES (Ankara Eczacı Odası Başkanı) - Sayın İnci Morgil'e biz de teşekkür ediyoruz.

Sayın Ayhan Süer Arda, buyurun.

ECZ.AYHAN SÜER ARDA - Seçkin konuklar, sevgili meslektaşlarım; 21.Bölge Aydın Eczacı Odası Başkanı Eczacı Süer Arda olarak hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Peşinen özür diliyorum; zamanın dar olduğunu biliyorum; ama, konu, hatıra gelince, artık, yaşlı demek biraz zor gelecek, ama tecrübeli arkadaşların tecrübeleri, meslektaşların ağzını kapatmak biraz güçtür. Bu bakımdan, affınıza sığınarak birkaç cümle söylemek üzere kürsü almış bulunuyorum.

Ben, 1962 mezunuyum, biraz evvel sevgili ağabeyimiz Refik Beyin dediği gibi, salondaki herhalde 5-10 arkadaştan biriyim. Mezun olduğum tarih itibarıyla bizler, mesleğin çok seçkin dönemlerini yaşamış eczacılarız. Hatırlıyorum, 1962 senesinde 21 yaşında gencecik bir eczacıyken, bir milletvekili arkadaşımın eczanesine mesul müdür olarak Burdur'a gittim ve hiç unutmuyorum, şehrin eşrafı, eczaneme geldiler ve hepsi "Hoş geldiniz eczacı bey" dediler. Onların bu saygın davranışları karşısında çok ezildiğimi hissettim ve de hayatımda ilk defa bulunduğum masayı biraz daha doldururum düşüncesiyle bıyık bıraktım, belki biraz daha yaşlı görünürüm, daha oturaklı görünürüm düşüncesiyle.

Sayın konuklar, sevgili meslektaşlarım; bizler, o saygın dönemin güçlü ruhlarının birer esintisiyiz; maalesef, bunu, bu şekliyle söylemek ve özellikle vurgulamak durumundayım. Zira, görüyorum ki, artık, eski saygın dönemlerden yavaş yavaş uzaklaşıyoruz; bu, bizim gibi, o dönemleri yaşamış eczacılara, maalesef, biraz acı gelmektedir.

Son olarak, 14 Mayıs Eczacılık Günü kutlamaları dolayısıyla belki kaçırmış olabilirim, ama hiçbir televizyon kanalında, bizimle ilgili bir programa şahit olmadım ve bunun üzüntüsünü yaşadım.

Şüphesiz, tüm demokratik kitle örgütlerine saygılıyız; ama, çok özür dileyerek söylüyorum, bir Muhtarlar Federasyonunun dahi genel kurulu üzerinde kıyametler koparılıp programlar yapılırken, bizim gibi güzide bir toplumun, seçkin olması gereken bir toplumun bu en güzel gününde bahse konu olmaması gerçekten bana çok acı verdi.

Ben, konuyu daha fazla uzatmadan, tertipleycilere çok teşekkür ediyorum; arkadaşlarıma, seçkin konuklara saygılar sunuyorum. (Alkışlar)

UZM.ECZ.OLCAY SELES (Ankara Eczacı Odası Başkanı) - Teşekkür ediyoruz Sayın Arda. Başka söz almak isteyen meslektaşımız var mı? Yok.

Değerli meslektaşlarım, biraz önce İnci Hanımın da söylediği gibi, ben, o kadar umutsuz değilim; başlangıçta, anılar bölümünde şunu aktarmıştım Nurullah Ataç'tan:

"Umutlar geleceğin anısıdır" diyor, o nedenle, umutlarımızı kırmamamız lazım. Tabii ki basında, televizyonlarda yer almayız; neden; şurada bir posterimiz var "İlaçta reklama hayır" diye yazıyor. Bu bir hesaplama, bugünkü medyaya, özellikle görsel medyaya yaklaşık 7 trilyon liralık bir pasta sunuyor. Siz, bu pastayı bu adamların önünden çekerseniz televizyonlarda yer almazsınız; ama, umarız ki, bütün meslek örgütleri, demokratik kitle örgütleri, kendi yayınlarını yapacağı televizyonu kurdukları takdirde, ki bunun önünde bildiğim kadarıyla yasal engel var; bu yasal engeller kalktıktan sonra sanıyorum çok daha sağlıklı bir şekilde Türkiye'nin gündeminde yer almaya başlayacağız.

Değerli konuşmacılara, bu söyleşiyi ilgili olarak sonsuz teşekkürlerimizi iletiyorum. Sağ olsunlar. (Alkışlar)

ÖDÜL VE PLAKET TÖRENİ

UZM.ECZ.OLCAY SELES (Ankara Eczacı Odası Başkanı) -Programımıza göre, değerli meslektaşlarımıza onur plaketterinin verilmesi bölümüne geçiyoruz.

Aslında, Merkez Heyetimiz tarafından hazırlanan listede bu mesleğe hizmet etmiş, başkanlık yapmış, Merkez Heyeti üyeliği ve Denetleme Kurulu üyeliği yapmış olan 77 meslektaşımız var; ancak, şu anda burada olan meslektaşlarımıza bu plaketteri vereceğiz.

Ecz.Ahmet Yüksek Uras, Prof.Dr.İnci Şengün Morgil, Ecz.İsmail İstanbullu, Prof.Dr.Nurettin Abacıoğlu, Ecz.Haluk Tarım, Ecz.Atilla Uzgören, Ecz.Haydar Kumbaroğlu, Ecz. Mehdi Advan, Ecz.Azmi Kerman, Ecz.Çiğdem Kılıcı, Prof.Dr.Doğu Nebioğlu, Ecz.Nejat Vardar, Ecz.Edip Atalan, Dr.Ecz.Ahmet Reha Karaca, Prof.Dr.Okan Atay, Ecz.Mehmet Güney, Doç. Dr.Turan Baykal, Ecz.Güral Şahinoğlu, Ecz.İbrahim Güven, Ecz.Halit Altan Doğan, Ecz.Şerif Boyacı, Ecz.Levent Kamacık, Ecz.Ali Aysan, Ecz.Sertaç Özmen, Ecz.Ferhan Alanya'ya plaketteri verildi. (Alkışlar)

Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyetimiz, 40. Yıl etkinlikleri içerisinde bugünün anısına Kütahya'da çini 40. Yıl tabağı hazırlattı ve bu dönemin, 40. Yılın Eczacı Odası Başkanlarına bu plaketter sunulacak.

İstanbul Eczacı Odası Başkanı Mustafa Turunç, Ankara Eczacı Odası Başkanı Olcay Seles, Adana Eczacı Odası Başkanı Erdoğan Çolak, Konya Eczacı Odası Başkanı Güral Şahinoğlu, Samsun Eczacı Odası Başkanı Gönül Berker, Bursa Eczacı Odası Başkanı Zerrin Soysal, Gaziantep Eczacı Odası Başkanı İrfan Karakullukçu, Eskişehir Eczacı Odası Başkanı Hadi Bilaç, Antalya Eczacı Odası Başkanı Cihan Dinç, Isparta Eczacı Odası Başkanı Halit Altan Doğan, Zonguldak Eczacı Odası Başkanı İbrahim Güven, Trabzon Eczacı Odası Başkanı Dinçer Yıldırım, Sakarya Eczacı Odası Başkanı Nagihan Köseoğlu, Aydın Eczacı Odası Başkanı Ayhan Süer Arda, Hatay Eczacı Odası Başkanı Bülent Artun, Manisa Eczacı Odası Başkanı Rıza Göktaş, Afyon Eczacı Odası Başkanı Ömer Helvacıoğlu, Çanakkale Eczacı Odası Genel Sekreteri Hülya Durgut, Balıkesir Eczacı Odası Başkanına iletmek üzere Sayın Sertaç Özmen'e plaketteri verildi.

Fakültelerimizin değerli dekanları buradalar; kendilerini, plaketterini almak üzere kürsüye davet ediyorum:Hacettepe Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Dekanı Sayın Prof.Dr.Murat Şumnu, Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Dekanı Sayın Prof.Dr.Seçkin Özden, Gazi Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Dekanı Sayın Prof.Dr.Bilge Şener, Sağlık Bakanlığı İlaç ve Eczacılık Genel Müdürü Sayın Kemalettin Akalın, TMMOB Genel Başkanı Sayın Yavuz Önen, İnsan Hakları Derneği Başkanı Sayın Akın Birdal, Türk Veteriner Hekimleri Birliği Başkanı Sayın Hasan Metin, Türkiye Ecza Kooperatifleri Birliği Başkanı Sayın Sait Yücel'e plaketteri verildi.

Değerli meslektaşlarım, sayın konuklar; şu anda programımızın birinci bölümünü tamamlamış bulunuyoruz.

Yemekten sonra saat 14.30'da tekrar toplanmak üzere bu oturumu kapatıyoruz. Afiyet olsun.

Meslek örgütümüzün 40.yılında, TEB'nin çeşitli kademelerinde çalışmış olan meslektaşlarımıza, Eczacılık Fakülteleri Dekanlarına, Sağlık Bakanlığı İlaç ve Eczacılık Genel Müdürü ve Meslek Örgütlerinin Başkanlarına plaket verildi.

